

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conuersione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

116. Nanchini conuers. &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

stiana, totum sibi addixit. Aggressus itaque de vita colloqui curta, & fragili quæ illum incipiebat deserere, tum de immortali quam spondebat fides Christiana facilè permouit ut veller Cataneum de illa audire. Adeò docet, errores eximit, satisfacit dubiis, ritè, pièque comparatum b. ptizat: inde ad supremum spiritum nulla præter hanc boni seni in ore vox fuit. Domine cœli adiuua me: quām si vitium defecas, aut mortis proximæ interciperet angor, iucundum aspectu, puerum non lumen cathecumens eius nepos, reficie illi eius memoriam, ingenerare ut cœli dominum quem illi Cataneus demonstrarat in auxilium vocarer, illi consideret, eius clementiam posceret. Miris alij modis, & supra naturam illustribus non modo ad fidem adducti sunt, infideles ad summam illius admirationem. Moribundis sacro baptismate, restituta est valetudo, & spūt qui huius remedij magnitudinem veneratus, natam omnem templi obsequio dicaret. Circumlata ægrotis, & adiuta crux; complures, & sannauit; & ab infestationibus dæmonum liberavit, etiam Ethnicos. Eas passa diu erat quæ Sciamhaia prima baptismum suscepit, nec erant ab iis immunes domestici; sed vexabant crudeliter miseram, & inhibito cibi vsu in tabem emaciauerant. Taois omni cantionum suarum consumpto choragio irridebat dæmon, & cum funeralibus incantatis, candelabra humi ex altari projecta dissipabat; vnum erat leuamen feminæ infelici, baptismum promittere, crucis signum fortinare, crucem à Cataneo accipere; his procul adspectabilis specie u domus atrium abigebat caecodæmon; mox ea cum viro sacris vndisabilita proflus euauit. Seniculus denique, quām rei egenus, bone anima tam diues, & reverentiae erga Dei matrem, narrabat se illius rosario, vbius recitando, recitabat autem ferè perpetuo, odore eodem perfundi solituim qui diuini sacrificij tempore facellum vaporabat.

Expleto Sciamhaia biennio, & Doctoris Pauli grandi familia Christo integrè adiuncta, vocatur Hanceum Cataneus, Cechianæ Provincie vice primatiam, ut nouam illic (de qua suo loco) statueret Christianitatem; sed ante Nanchini crescente in feraci propagatione, & magnis virtutum progressibus reuisit quos vetat prolixis recensere, argumento sini vel hæc duo; vilis opifex, & illiteratus, idololatras viginti ad Pates perduxit, sui fructum cuiusdam sermonis, quem Deo dictante cum ins habuerat, dum aduerso amne simul nauigarent. Mercatorum ex quo mercium æternarum, fide monstranti, pretio captus est, terrarum omnium piguit, in illarum amorem exinde omnes incendere; de illis assidue audiri & alloqui, & diribendorum venalium occasione aque itinera in ministerium Apostolicum vertere, cuius ad patres gaudens subinde fructus reportabat; Literatis interea, perspicacibus, doctis, verique intimè consciis, & lauditoribus, suo in cœno turpissime, letaliterque hærentibus. Iam ex illa cum Ethnici continua Christianis de rebus concertatione, illi disciebant Christiana; isti altius animo imprimebant. Fuere qui mallent verbora, & mortem perpeti, quam factas

115.
Mirac. pro
fid.

116.
Nanchini
conuict. &c.

sacras imagines contumelie Boniorum permittere. Fuit qui morti ponus elegit, quam igni catechicos libellum tradere, & lacrilegij præmium remedium capere quo mōrbum depelleret. Fuit qui filio periculose laboranti, superstitiosam medicinam præberi renuens; talium tunc, post pauūm valentem recipit. Fuere denique qm crucis praedium, atque impētio de mōrbis, & infestatione dæmonum triumphant, etiam in gratiam Ethnicorum: ad hanc porto virtutem, & extirpationem fideliūm duo potissimum contulere. Vnum Sodalitas Regiae Deiparæ, ciudem cum illa instituti, & legum quam stabilierat Pechini Riccius: alterum ilia animorum catharticæ meditationes, ex quibus S. Ignatius primam compoīuit Exercitiorum hebdomadam: his int̄ alios, redditus sibi est, Chiuitinus ille Ignatius, toties nobis dictus, cui ex veteri iuuenilis vitæ licentia, & vaga frequentatio ne virorum principiant qui eum ubique ob ingenij gratiam deperibant, obrepertus denuo suum ilud antiquum confiendi auri delirium, & ambrosiæ potionis retrò actuaræ senes decrepitos in æratem floridam, & robustam. Huius de se & Christiana re totes, tamque magnifice metu, Patres vicem dolabant miserrimam, eumque à Deo enixis precibus postulabant, cum spiritu actus rediuiuo quem diu oppresserat Nanchinum venit repetitus apud Patres, neglectam animi sui curam: illic post aliquot contemplationes, confessionem peccatorum à baptismo ductam diligenter parat, obitque de genibus tametsi recens ex morbo debilis, & vetat rogans, aliter à Patre quam reum a iudice compellari: sub hæc instaurati propositum animi, scriptorum incendio fierat, que de metallica, atque immortalis conflatura magnis pretiis emerat: nec sibi aliud residuum facit præter æternorum memoriam memoriām sensuum, quos pia conceptos meditatione, scriptio sioi priuationis consignat, ac ne in pristina chemices, & miscenda immortaliatis relaberetur delitia, tanta illum Deus æternorum bouorum corroborauit fiducia, vt mortem quam exhorruerat, placide expectaret: iuuit hanc eius renatam pietatem Pauli Doctoris Nanchinum aduentus ad consolandum Mandarinū, sui olim Magistri, ex defuncta coniuge dolorē: pridie Natalis Christi sub noctem appulerat; parabantur illi gestatoria honoraria in sequentem diem; ipse a sacris solennibus & cœtu fidelium ne abesset, pedes viam difficilem, & niuosam ad nos tacitus fecit, quod ille in vito eius dignitatis prodigium quoddam est; multò v. rō maias, cum sacris inter Christianos promiscue adfuit, qui vix alioqui ausi essent in eum intueri. Postremo vt moras quas erat Nanchim facturas, piis de Deo colloquiis tranquillè occuparet didicte apud nos voluit, rejecto palatij regij, aliorūmque hospitijs quæ illi fuerant à Mandarinis præsidibus certatim delata: quod idem præstitus post triennem luctam paterni funeris Pechinum sedens; imo nec visitis quinquam honoris gratia, nec viisentes admisit, quanquam viuis Litteratorum Ordo ad eum salutandum splendide le pararet.

Inter

117.
Chiuitis
doct. absolu-
luta connect.